

aga mis ta läts paawsti ja tema walitsuse diguse wastu sõdima? Seda mina ei wõi ega taha wabandada. Ommeti oleks hea olemat, kui temale ei saaks liiga tehtud, ta on üks tubli, wahwa südamega mees, kes riiti kogudusele wõiks suureks kasuks olla, kui see peaks lorda minema, et ta oma walõpetused maha jätab."

"Tõsi," ütles üks teine, "kõige parem see oleks muidugi, kui ta ise peaks aru saama, et ta liiga on teinud, sest hirmuga ei sunni teda keegi walest seista, see mees ei tunne hirmu. Aga seda ma ei fiida heaks, et ilmalik riigipääw on tema asja wõtnud seletada, siis oleks üks waimulik kontsiilium ennemine ära fulunud."

"Hea küll," wastas paawsti saadik Alexander, "aga Lutheruse kaitseja, Sakjani-maa kaurwärsst, nõnab jo, et piiskopid ühte Saksimaa linna peawad kogu tulema ja ei tahagi luba anda, et Luterus Itaaliamaale peaks minema; ja kuidas see sünnib, et kontsiiliumi Saksimaale kogu kutsutakse?"

Rüütel wõn Kramm koetis: "Minu arwates wõiks paawst selle asja poolest ka natukest järele anda. Kus see on kirjutatud, et piiskopite kontsiiliumid ifka Itaaliamaal tahawad pidada, otsegu ei oleks Saksimaa seda auu wäärt. Ennemiste peeti neid ka Saksimaal, nüüd paawst lijub kõi enese ligidale."

"Teil on jo ka usu segajad mõtted peas," naeris teine, "eks see ole püha isa digus seenna kontsiiliumi kogu kutsuda, kuhu ta ise tahab?"

"Ma olen üks truu katoligi usuline ja paawsti alandlik teener," koetis Kramm, "ma wihtan Luterust ja kõi ususegajaid südamest, aga seda ma ei wõi kiita, et paawst kõi ifka Itaaliamaal tahab toimetada ja kõige raswasemad ammetid ifka Itaaliamaa meeste kätte annab, muu katoligi rahwas peab otsegu ärapõlatud olema. See peab jo inimesi pahandama ja neid wägise wale õpetuse poole sundima."

"Minu arwates," lisendas Olapio, keiseri pihiisa ja kodupreester, "peaksime meie, kes meie wale õpetuse wastu seisame, ühemeelselised olema. Kui meie enestegi wahel riidu on, siis kaswab see läbi aga ususegajate julgus ja wale õpetus saab wõimust. Ma tean küll, et seda suurelist inimest hirmuga ei sünni kallitseda, aga mis teie arwate, kas ta tõeste peaks julgema seia tulla?"

"Selle poolest wõin ma teile selget otjust anda," ütles üks rüütel, "minu sulane tuli täna hommiku Brankwurti linnast ja on ise Luterust seal näinud. Ta elab Radrina wärawa ligidal ja kui ta aga wähe afna ligi astub, siis rahwa hull, mis maja ümber on kogunud, hõiskab suure healega."